

فَقالَ أَنوشِروانُ: «أَحسَنْتَ يا شَيخُ!» وَ أَمَرَ أَنْ يُعْطَى الْفَلّاحُ أَلْفَ دينارٍ.

پس انوشیروان گفت: آفرین ای پیرمرد و دستور داد که داده شود به کشاورز هزار دینار.

فَقالَ الْفَلّاحُ الْعَجوزُ فَرِحاً: «ما أَسْرَعَ إِثْمارَ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ»!

پیرمرد کشاورز گفت با خوشحالی: چه سریع است میوه دادن این درخت!

فَأَعْجَبَ أَنوشِروانَ كَلامُهُ وَ أَمَرَ مَرَّةً ثانِيَةً أَنْ يُعْطَى الْفَلّاحُ أَلْفَ دينارٍ آخَرَ.

پس به تعجب واداشت سخن او انوشیروان را و دستور داد برای بار دوم که داده شود به کشاورز هزار دینار دیگر.

ما مِن رَجُلٍ يَغْرِسُ غَرْساً إِلّا كَتَبَ اللهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ

هیچ مردی نیست که نهالی بکارد مگر اینکه خداوند می نویسد برای او پاداش را

قَدْرَ ما يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرِ ذٰلِكَ الْغَرْسِ.

به اندازهٔ میوه ای که از آن نهال خارج می شود.

رَسولُ اللهِ صلی الله علیه و آله و سلم